

smutná odpoledne nedělní
smutná starými paními
které se belhají k oknům
starou cestou vyšlapanou v koberci
starou cestou
mezi stolem a lůžkem
mezi zrcadlem a fotografiemi
mezi židlí a falešnou palmou

opřeny potom o rám okenní
dívají se dolů do ulic
odtud ta bezútěšnost
odpolední nedělních

oči starých žen
vyplakané a plaché
tesklivé a mírné
vy oči obrácené k zániku

oříšky bez jádra
misky bez obětí
předsíňky mrákot
úryvky dávné hudby
studánky zasypané
oblohy zatažené
noci bez dnění
dvířka zapadlá
křtitelničky vyschlé
vody bez zrcadlení

vy oči starých žen
vám svět nic není
vám krása nic není
vám ošklivost nic není
vy oči starých žen
hodin nesledujících
za míjením dnů se neotáčejících
vy oči starých žen

staré paní kulhají ke smrti
a těch několik zastavení
na známé vyšlapané cestě
to je jen smítka na výšivce
to je jen skrčený roh povlaku
to je jen spadlý drobínek
nic jiného ta zastavení neznamenaají

ruce starých žen
žlutší jílu pod rakví
otevřené a prázdné
vy ruce sedřené a spotřebované

plachetky styxu
blíženci modlitby
žezla porouchaná
hnízda křečí
třeslice opuštěnosti
záhonky žil
orodovnice oněmělé
praporky splihlé
pobočníci propuštění
marnotratnice zchudlé
těžítka bezesnosti

vy ruce starých žen
šustící listy
obracené nedočkavostí svítání
obracené utrpením
obracené modlitbou
vy ruce starých žen
tak zapomínající
na šíje mužů
na vlasy dětí
vy ruce starých žen
silné jen tak
aby udržely kapesník k setření slzy
aby udržely obrázek v rakvi
aby udržely kříž až zatlačeny budou oči
vy ruce starých žen

staré paní v koutku svém
shrbené a světem zapomenuté
staré paní jimž děti odešly a zemřely
staré paní nečekající na vrznutí dveří
plačící jen ze slabosti očí

vlasy starých žen
v copáncích stydlivých
šedě vonící
vy vlasy starých žen

dýme řídký hlav dohořívajících
přilbice proražené
popeli po slavnostech
třepení korouhví
stříbro netavitelné
rubáši přetažený
věno smrti
smutky hřebenů
krajkové zteřelé
bílý stude smrtelnosti

vy vlasy starých žen
nepraskající již při pohlazení

nikdo v nich hlavu neskryje
nikdo v jejich tání nesmočí své rty
nikomu nejsou rouchem obnaženosti
nikomu nejsou svodem žádosti
vy vlasy starých žen
vítr je nezcuchá
láska je nerozplete
jen hubený smyčec byl by z nich
pro melodii pohřební
vy vlasy starých žen

staré paní plné tmy a odcházení
ruce spadlé v klín dvě mrtvých věcí zklížených
v klíně v paláci života bývalém
ó domove života domove rozpadlý
krov kolen je zřícen jen siroba tam hnízdí
mé staré ženy klímající pod světem

klíny starých žen
jímko dětských nářků a slzí
dusítka mužských vzlyků
vy klíny starých žen

kolébky prázdné
pelíšky vychladlé
hrobky chvil milostných
okouzlení odkouzlená
schrány žalných kostí
skrýšky zapomenutých pohybů
stany vyvrácené
spáleniště vyvátá
útulky růžence
opuštěné zálohy budoucích

vy klíny starých žen
ničí hlava je nezalehčí
strasti kupmo navršeny tu leží
slast v nic léty proměněná
jen dlaň zániků sem símě sije
vy klíny starých žen
Břímě lásky neudržely by již
umírající by vposled nevydechl tu
a kojeneček by se rozplakal
neb kostlivec tam studí
vy klíny starých žen
zdvojené štěstí nohou skoro nesvazující
a slavná líheň života vychladla
vy klíny starých žen

mrtvá odpoledne nedělní
smutná tvářemi starých žen
v nichž nic se již neobráží

jenom skomírání jenom nemoc
není vzpomínky není zasnění
není toužení ani naděje
jenom stáří jenom červ ještě spící

vy tváře starých žen
clonou minula tak těžce visící
jen kůži odhrňte a je to smrt
vy tváře starých žen

osiky bezlisté
monstrance nepozdvihované
mosaiky strastí
delty slzí
masky pošinuté
pohřebiště úsměvů
heraldiko bez vysvětlení
scvrklá jablka poznání
plástve vybrané
zápisy pomíjejícínosti

vy tváře starých žen
stín dotyků dávných ztemnil
je stín polibků ztracených
zvětralá solí slz je končina odevzdání
vy tváře starých žen

ty oči starých žen
ty ruce starých žen
ty vlasy starých žen
ty klíny starých žen
ty tváře starých žen

ó smutná odpoledne nedělní
na kříži starých žen